

РЕШЕНИЕ

№ 143

гр. София, 05.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 05.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **2022** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба Вх. № 4517/25.02.2025г. по описа на АССГ, депозирана чрез НАП, на „СПЕЦИАЛИЗИРАНИ ПОДОВИ ПОКРИТИЯ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] представлявано от Управителя Е. М. Н., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221124000084-091-001 от 07.10.2024г., издаден от М. Й. С. – орган, възложил ревизията, и Н. Л. М. – ръководител на ревизията, потвърден изцяло с Решение № 1628 от 1712.2024г. на Директор Дирекция „ОДОП“- НАП, с който на дружеството, са установени допълнителни задължения по Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 14 030,86 лв. и лихви за забава в размер на 3 323,91лв. за данъчни периоди от м.07.2022г. до м.08.2023г., както и за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за 2022г. в размер на 6 893,92 лв. и лихви за забава в размер на 1 201,30лв

Жалбоподателят, оспорва отказаното право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС, като излага съображения за незаконосъобразност на акта, поради необоснованост и неправилно прилагане на материалния закон. Намира, че в хода на ревизионното и съдебното производство са събрани достатъчно доказателства, които обосновават извод за реалност на процесните доставки. По отношение на установения корпоративен данък по ЗКПО, намира, че същият е постановен при неправилно приложение на материалния закон. Цитира практика на СЕС, в подкрепа на жалбата си. В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител адв. В. Б., изцяло поддържа жалбата. Иска се от съда да отмени изцяло оспорения РА. Претендира съдебно-деловодни разноски по представен списък.

Ответникът - Директор на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрк. А., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, поддържа съображенията и изводите изложени в Решение № 1628 от 17.12.2024г. на Директора на Дирекция „ОДОП“, ЦУ на НАП-С.. Претендира съдебно-деловодни разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска Градска Прокуратура, редовно уведомена- не взема становище, не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Ревизионното производство е образувано на основание Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221124000084-020-001 от 08.01.2024г., връчена на 29.01.2024г. по електронен път, с която е възложено извършването на ревизия на „СПЕЦИАЛИЗИРАНИ ПОДОВИ ПОКРИТИЯ“ ЕООД за определяне на задълженията за данък върху добавената стойност за данъчни периоди от м.07.2022 г. до м.11.2023г., както и за корпоративен данък за 2022г. Със Заповеди за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22221124000084-020-002/15.01.2024г., №Р-22221124000084-020-003/15.01.2024г. и №Р-22221124000084-020-004/26.04.2024г. е продължен срокът за завършване на ревизията. Заповедите са издадени от М. Й. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221124000084-092-001/13.09.2024г., връчен на 16.09.2024 г. От ревизираното лице не е подадено възражение срещу констатациите в РД по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с издаването на оспорения в настоящото производство Ревизионен акт /РА/ №Р-22221124000084-091-001/07.10.2024г., издаден от М. Й. С. - орган, възложил ревизията, и Н. Л. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, връчен на 08.10.2024г. по електронен път. Със същия са установени допълнителни задължения по ЗДДС в размер на 14 030,86 лв. и по ЗКПО в размер на 6 893,92 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в общ размер на 4 525,21 лв.

В хода на ревизионното производство са изискани и представени доказателства и обяснения от ревизираното лице. С протокол №2106407/28.06.2024 г. са присъединени документи събрани в хода на извършено предходно ревизионно производство за определяне на задължения по ЗКПО за периода 01.01.2021г. – 31.12.2021г. и ДДС за периода 01.02.2020 г. – 30.06.2022 г., завършило с РА №Р-22221122003700-091-001/22.03.2023г.

и РА №П-22221123079623-003-001/27.04.2023г. за поправка на РА. С протокол №2106408/ 28.06.2024 г. са присъединени документи събрани в хода на извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства, приключила с протокол №П-22221123100674-073-001/21.12.2023 г.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на „МЕГА САРАД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ПАВЛИНОВ ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ПЗ ЕКСПЕРТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ИНТЕР СЪРВИС 22“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „АВИ 03“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „БОРДЕР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Е-КЪМПАНИ 2023“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „СТАЙЛ КОМЕРС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ВАЛДМЪН ТЕХНИКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „АТМ КОНСУЛТ 2021“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ДАНИ К22“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ММК КОНСУЛТ 2019“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „АЛЕКС БИЗНЕС ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „СИЛВЪР ГРУП 23“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „КЕЙ ВИ СТРОЙ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за резултатите от които са съставени протоколи.

Установено е в хода на ревизията и не е спорно в съдебното производство, че основен предмет на дейност на „СПЕЦИАЛИЗИРАНИ ПОДОВИ ПОКРИТИЯ“ ЕООД е строително-монтажни и строително-ремонтни работи, архитектурни и инженерни дейности и технически консултации. Дружеството е данъчно задължено местно ЮЛ, като същото е регистрирано по ЗДДС, считано от 10.03.2008г.

По ЗДДС:

Въз основа на доказателствата събрани в хода на ревизионното производство и техния анализ, ревизиращите органи са извършили корекции по ЗДДС, като са отказали признаването на ползван данъчен кредит по фактури за предоставени услуги, за следните доставчици, както следва:

1/. По отношение на фактурирани доставки от доставчика „ПАВЛИНОВ ГРУП“ ЕООД, за ревизирувания период, е установено, че: Ревизираното лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер на 9 554,86 лв. по фактури с предмет „СМР по протокол“, обективирани по номер, дата и съдържание в РД.

ИПДПОЗЛ е връчено на доставчика „ПАВЛИНОВ ГРУП“ ЕООД, на декларирувания електронен адрес, но в законоустановения срок не са представени документи.

От ревизираното лице „СПЕЦИАЛИЗИРАНИ ПОДОВИ ПОКРИТИЯ“ ЕООД, са представени копия на фактурите, актове за приемане на строително-ремонтни дейности, граждански договори от 01.10.2022г., сключени с Д. Р. С., ЕГН [ЕГН], Н. И. И., ЕГН [ЕГН], М. А. Д., ЕГН [ЕГН] и М. И. И., ЕГН [ЕГН], книга за инструктаж за периода от 01.10.2022 г. до 20.01.2023 г.

След справка в информационния масив на НАП е установено, че през проверяваните периоди в дружеството-доставчик по процесните фактури „ПАВЛИНОВ ГРУП“ ЕООД, е имало назначени две лица на трудов договор на длъжност „технически сътрудник“, няма подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2022 г., както и не е внесен дължимият ДДС за м.10.2022 г., м.11.2022 г., м.12.2022 г. и м.01.2023 г.

Отделно от горното е установено, че на „ПАВЛИНОВ ГРУП“ ЕООД е извършена ревизия за определяне на задължения по ДДС за периода 21.09.2022г. – 31.10.2022г., завършила с РА №Р-2222102007844-091-001/02.08.2023г. с установени задължения и чл. 85 от ЗДДС по отношение на декларираните продажби, включително и към „СПЕЦИАЛИЗИРАНИ ПОДОВИ ПОКРИТИЯ“ ЕООД.

Въз основа на тези установени факти, ревизиращите органи са приели, че по издадените фактури от „ПАВЛИНОВ ГРУП“ ЕООД, не се установява дружеството доставчик да е разполагало реално с материалната и техническа обезпеченост за изпълнение на процесните СМР, с квалифицирани лица, които да са наети по трудово правоотношение или такива, които да имат квалификацията за извършване на съответните СМР по граждански договори, доколкото липсват данни по такива граждански договори да са извършвани плащания, надлежно депозирани декларации или др. данни, които да удостоверяват валидността на такива договори. Въз основа на тези данни и техния анализ, ревизиращите органи са приели, че: не е налице реална доставка на услугата по предоставяне на труд и извършването на СМР, и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС не е признато правото на приспадане на данъчен кредит по 15 фактури с предмет СМР, издадени за периода от 18.10.2022 г. до 16.10.2023 г., обективирани по номер, вид, основание и данъчна основа и данъчен кредит в РД.

2/. По отношение на фактурирани доставки от доставчика „Е-КЪМПАНИ 2023“ ЕООД, е установено, че ревизираното лице „СПЕЦИАЛИЗИРАНИ ПОДОВИ ПОКРИТИЯ“ ЕООД, е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 760,00 лв., по две фактури с предмет „SEO оптимизация и интернет за периода 07-12.2023 г.“ и „реклама в социалните мрежи за периода 07-12.2023 г.“, издадени през м. 04.2023г.

От доставчика са представени копия на фактурите, договор за публикуване на реклама от 01.04.2023г., хронология на счетоводна сметка 411, 453/2, 501, 703, писмени обяснения и два приемо-предавателни протокола. От „СПЕЦИАЛИЗИРАНИ ПОДОВИ ПОКРИТИЯ“ ЕООД са представени идентични документи.

От приходните органи е установено, че на „Е-КЪМПАНИ 2023“ ЕООД е извършена ревизия за определяна на задължения по ДДС за периода от 23.02.2023г. до 17.07.2023г. Ревизията е приключила с РА №Р-22221423004342-091-001/ 02.07.2024г. с установени задължения за внасяне и прилагане на чл. 85 от ЗДДС по отношение на декларираните продажби, включително и към „СПЕЦИАЛИЗИРАНИ ПОДОВИ ПОКРИТИЯ“ ЕООД.

Въз основа на анализа на представените доказателства, а именно наличието само на фактури, договори и приемо-предавателни протоколи, които са общи по предмет, и с които не могат да бъдат индивидуализирани по вид, обем, дата на доставката, процесните услуги, , от ревизиращите органи е направен извод, че: фактурите, включени в дневниците за покупки на „СПЕЦИАЛИЗИРАНИ ПОДОВИ ПОКРИТИЯ“ ЕООД, издадени от „Е-КЪМПАНИ 2023“ ЕООД не отразяват реална доставка. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС не е признато правото на приспадане на данъчен кредит по спорните доставки.

3/ По отношение на фактурирани доставки от доставчика „КЕЙ ВИ СТРОЙ“ ЕООД, за ревизирания период, е установено, че ревизираното лице „СПЕЦИАЛИЗИРАНИ ПОДОВИ ПОКРИТИЯ“ ЕООД, е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 716,00лв., по 2 фактури с предмет: „SEO оптимизация и интернет позициониране“, издадени през м. 10.2022г.

На доставчика „КЕЙ ВИ СТРОЙ“ ЕООД, е връчено ИПДПОЗЛ, но не са представени документи. От „СПЕЦИАЛИЗИРАНИ ПОДОВИ ПОКРИТИЯ“ ЕООД са представени заверени копия на фактурите, приемо-предавателен протокол от 31.12.2022г., договор за реклама в онлайн издания от 29.09.2022г., главна книга за периода от 01.07.2022г. до 31.12.2023г. за доставчик 724/4011 „КЕЙ ВИ СТРОЙ“ ЕООД.

Установено е, че през проверяваните периоди в „КЕЙ ВИ СТРОЙ“ ЕООД не е имало назначени по трудови договори лица. Дружеството не е притежавало лицензиран софтуер и хардуер за извършване на декларираните услуги. Въз основа на събраните доказателства и техния анализ, ревизиращите органи са направили извод, че дружеството-доставчик не е разполагало с материалната и техническа обезпеченост за извършване на доставките, поради което и само при наличието на фактури, извършени плащания в брой и договори и приемо-предавателни протоколи, които са общи по предмет, и с които не могат да бъдат индивидуализирани по вид, обем, дата на доставката, процесните услуги, от ревизиращите органи е направен извод, че: фактурите, включени в дневниците за покупки, издадени от „КЕЙ ВИ СТРОЙ“ ЕООД, за процесния период, не отразяват реална доставка. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури.

По ЗКПО:

В частта по прилагане на ЗКПО, в хода на ревизионното производство, приходните органи са установили следните фактически и правни основания за преобразуване в увеличение на счетоводния финансов резултат на жалбоподателя за 2022 г.

За посочения период „СПЕЦИАЛИЗИРАНИ ПОДОВИ ПОКРИТИЯ“ ЕООД е отчело в разходи за услуги по фактури, издадени от „ММК КОНСУЛТ 2019“ ЕООД, „АТМ КОНСУЛТ 2021“ ЕООД, „КЕЙ ВИ СТРОЙ“ ЕООД и „ПАВЛИНОВ ГРУП“ ЕООД с предмет на доставките СМР, прираст в продажбите, SEO оптимизация, интернет позициониране и реклама в социалните мрежи,

подробно описани в РД.

За фактурираните доставки от „ММК КОНСУЛТ 2019“ ЕООД и „АТМ КОНСУЛТ 2021“ ЕООД няма установени задължения по ЗДДС, въпреки че има констатации за липса на реална доставка, защото фактурите са извън ревизирия по ЗДДС период. На двете дружества са извършени насрещни проверки, при които от името на управителите им са представени практически идентични по съдържание писмени обяснения, съгласно които всички относими към издаването на фактурите и изпълнението на доставки по тях документи са представени при предходното ревизионно производство на „СПЕЦИАЛИЗИРАНИ ПОДОВИ ПОКРИТИЯ“ ЕООД.

В тази връзка органите по приходите по приходите са взели предвид доказателствата, събраните при извършена насрещна проверка на „АТМ КОНСУЛТ 2021“ ЕООД, завършила с ПИНП №П-22221022141230-141-001/23.01.2023 г., както и ангажираните от самото ревизирано лице документи. Установено е, че предмет на доставка по 17 - те фактури на „АТМ КОНСУЛТ 2021“ ЕООД, са СМР, свързани с полагане на подови покрития, за които са представени актове за приемането им и граждански договори с две лица - Г. Б. С. и Ю. Й. Б., както и „прираст продажби“. Според писмени обяснения, представени при предходната насрещна проверка на доставчика, тези фактури са издадени в изпълнение на договор за прираст в продажбите от 01.06.2021 г., с който е поет ангажимент за осигуряване на посредничество по търговската дейност на възложителя - „СПЕЦИАЛИЗИРАНИ ПОДОВИ ПОКРИТИЯ“ ЕООД, включително продажба на строителни материали срещу заплащане на месечна такса в размер на 2 100,00 лв. с ДДС.

Органите по приходите са събрали като доказателства и обсъдили и събраните документи и писмени и писмени при насрещната проверка на „ММК КОНСУЛТ 2019“ ЕООД, извършена в хода на ревизията на жалбоподателя по ЗДДС за периода 01.02.2020 г. до 30.06.2022 г., приключила с РА №Р-22221122003700-091-001/22.03.2023г., поправен с Ревизионен акт за поправка на РА №П-22221123079623-003-001/27.04.2023 г., както и представените от ревизираното лице в настоящата ревизията документи. Установено е, че предмет на доставка по шестте фактури на този доставчик е: реклама в социалните мрежи, SEO оптимизация и интернет позициониране, за посочените във фактурите месечни периоди, за което са ангажирани приемо-предавателни протоколи и договор за публикуване на реклама в онлайн издания от 28.09.2021г. Констатирано е, че издадените от „ММК КОНСУЛТ 2019“ ЕООД фактури не са включени в дневниците за продажби и СД по ЗДДС на доставчика.

Както за „АТМ КОНСУЛТ 2021“ ЕООД, така и за „ММК КОНСУЛТ 2019“ ЕООД е констатирана липса на необходимия трудов ресурс за изпълнение на фактурираните доставки, липса на яснота и конкретизация в предмета на фактурираните услуги, възможност за индивидуализация на извършените услуги и каквито и да е данни и доказателства за тяхната действителна реализация.

Въз основа на тези доказателства и техния анализ, ревизиращите органи са напарили извод, че: Не са събрани достатъчно доказателства, че тези доставки са реално извършени именно от доставчиците-издатели на спорните фактури, съответно услугите-получени от жалбоподателя.

Въз основа на тези факти, ревизиращите органи са приели, че е приложима нормата на чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО, съгласно която за отклонение от данъчно облагане се смята заплащането на възнаграждение или обезщетение за услуги, без същите да са реално осъществени. За такива са приети тези по фактурите на „ММК КОНСУЛТ 2019“ ЕООД, „АТМ КОНСУЛТ 2021“ ЕООД, „КЕЙ ВИ СТРОЙ“ ЕООД и „ПАВЛИНОВ ГРУП“ ЕООД, за процесния период, въз основа на които „СПЕЦИАЛИЗИРАНИ ПОДОВИ ПОКРИТИЯ“ ЕООД е отчело разходи за услуги в размер на 90 691,04 лв., обективирани по номер, данъчна основа и предмет в РА.

Отделно от това, е взето предвид и отразено, че на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО

във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО счетоводният финансов резултат на дружеството подлежи на увеличение с сумата от 90 691,01 лв., доколкото фактурите на изброените дружества, въз основа на които са отчетени разходи за услуги, не отговарят на изискванията за документална обосновааност на стопанските операции. Същите, включително и при вземане предвид на съпътстващите съставянето им документи, от една страна, не съдържат необходимата конкретизация и яснота относно предмета и изпълнението на удостоверените с тях стопански операции, а от друга не отразяват действително развили се и приключили с реално получен от ревизираното дружеството резултат. Т.е. не съответстват на изискването първичните счетоводни документи да След преобразуване на резултата по ЗКПО, е определена данъчна печалба в размер на 68 939,24 лв. и следващ се корпоративен данък 6 893,92 лв., ведно с лихва за забава, за 2022г.

В хода на съдебното производство е допусната, по искане на жалбоподателя ССЧЕ, заключението по което на ВЛ Е. С., е прието, неоспорено от страните. Същото е кредитирано от съда, като обективно и компетентно. От Заключението по ССЧЕ, извършено въз основа на доказателствата по делото, представени справки и счетоводни записвания от жалбоподателя и справки от НАП, се установява, че: По счетоводни регистри и записвания на жалбоподателя „СПЕЦИАЛИЗИРАНИ ПОДОВИ ПОКРИТИЯ“ ЕООД, процесните фактури, за които не са признати разходи и данъчен кредит по ЗДДС, са отразени в счетоводството на жалбоподателя, подробно описано в Констативно-съобразителната част на ССЧЕ, като по тях са извършени плащания, по безкасов път, също отразени, с изключение на 2 бр. фактури. Относно счетоводното отразяване на процесните фактури в счетоводствата на доставчиците на жалбоподателя, има ли осчетоводени разходи за изпълнението на тези услуги от изпълнителите им, приходи от заплащането им, обезпечеността по доставките - кадрова и техническа, ВЛ посочва, че: за доставчик „Е-КЪМПАНИ 2023“ ЕООД – към момента на изготвяне на заключението не е получен отговор с изисканата информация и документи. В доказателствените материали по делото, от стр. 238 до стр. 246 гръб на Приложение №2, доставчикът „Е-КЪМПАНИ 2023“ ЕООД е предоставил документи, съгласно които процесните фактури са намерили отражение в счетоводните му регистри. В частта на въпроса „Има ли осчетоводени разходи за изпълнението на тези услуги от изпълнителите им, обезпечеността по доставките - кадрова и техническа“, документи не са представени и отговор на така поставения въпрос в тази част ВЛ не може да даде, поради липсата на предоставени доказателства. За доставчици „ММК Консулт 2019“ ЕООД, „АТМ Консулт 2021“ ЕООД, „Павлинов Груп“ ЕООД, „Кей Ви Строй“ ЕООД – към момента на изготвяне на заключението не е получен отговор с изисканата информация и документи, същите не са налични в доказателствените материали по делото, поради което и не може да бъде извършена справка в счетоводството и по документи-за да бъде даден отговор относно счетоводни отразявания и наличието на вторични документи, относно процесните доставки. По въпрос 2, ВЛ посочва, че: Съгласно получени документи от НАП с Писмо изх.№ 54-30-6468#1/06.08.2025г., Писмо изх.№ 54-30-6468#2/07.08.2025г., Писмо изх.№ 54-30-6468#3/21.08.2025г., се установява, че: Процесните фактури на доставчици „АТМ Консулт 2021“ ЕООД, „Павлинов Груп“ ЕООД, „Кей Ви Строй“ ЕООД и „Е-КЪМПАНИ 2023“ ЕООД са включени в дневниците за продажби и СД за съответните данъчни периоди; Процесните фактури на доставчик ММК Консулт 2019 ЕООД, не са включени в дневниците за продажби и СД за съответния данъчен период. Относно извършени

плащания по процесните фактури, ССЧЕ, установява, че: За доставчик „Кей Ви Строй“ ЕООД, експертизата установи, че са извършени разплащания по процесните фактури. Плащанията са извършени в брой, подробно описано в Констативно-съобразителната част; За доставчик „Павлинов Груп“ ЕООД експертизата установи, че не са извършени разплащания по две от процесните фактури в размер на 16 176,12 лева. Фактурите за които се установиха плащания са извършени в брой, подробно описано в Констативно-съобразителната част на ССЧЕ; За доставчик „ММК Консулт 2019“ ЕООД, експертизата установява, че са извършени разплащания по процесните фактури. Плащанията са извършени от подотчени лица – Е. Н., подробно описано в Констативно-съобразителната част на ССЧЕ; За доставчик „АТМ Консулт 2021“ ЕООД, експертизата установява, че са извършени разплащания по процесните фактури. Плащанията са извършени от подотчени лица, подробно описано в Констативно-съобразителната част на ССЧЕ; За доставчик „Е-КЪМПАНИ 2023“ ЕООД, експертизата установява, че са извършени разплащания по процесните фактури. Плащанията са извършени от подотчени лица, подробно описано в Констативно-съобразителната част.

По отношение на задачата по ССЧЕ, за установяване наличието на последващи доставки от ревизираното лице, обвързани със спорните доставки, ВЛ по ССЧЕ, установява, но въз основа на предоставени изключително от жалбоподателя доказателства, в табличен вид на стр.17 от ССЧЕ, установени последващи доставки по СМР, които могат да бъдат обвързани с процесните фактури за СМР, от доставчиците, съгласно представена от счетоводството на „СПЕЦИАЛИЗИРАНИ ПОДОВИ ПОКРИТИЯ“ ЕООД справка за последваща реализация, и Актове за приемане на изпълнени СМР, последващата реализация по процесните фактури на „Павлинов Груп“ ЕООД и на „АТМ Консулт 2021“ ЕООД.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка, представена от ответната страна, ведно с всички доказателства приети и приобщени в хода на ревизионното и административното производство, както и доказателства, предоставени на ВЛ, по издадени СУ, във връзка и за изпълнение на поставените задачи по допуснатата и приета ССЧЕ.

В съдебното производство са представени и приети на хартиен и магнитен носител доказателства, удостоверяващи наличието на електронен подпис на лицата издали Заповедта за възлагане на ревизията, Заповедите за изменение на ревизията, Ревизионния Доклад и Ревизионния акт и надлежно електронно връчване, въз основа на които и при липсата на оспорване от страна на жалбоподателя, съдът прави извод, че ревизионното производство не страда от процесуални нарушения, на това основание.

По делото е представена и приета Заповед № РД-01-849/31.10.2022г. на Директор на ТД на НАП С., удостоверяваща компетентност на органите по чл. 112, ал.2, т.1 от ДОПК, считано от 28.10.2022г.

При така установеното от фактическа страна, съдът въз основа на събраните по делото доказателства и въз основа на приложимия закон, прави следните правни изводи:

Жалбата до съда изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК срещу РА, който е обжалван по административен ред, се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е **неоснователна**.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост

на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, че оспорения РА, е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, и чл. 119, ал. 2, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

Въз основа на изложеното и на основание приложените по делото писмени доказателства, съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, при спазване на законоустановените процедури и не страда от наличието на процесуални пороци, които да водят до неговата отмяна на тези основания.

При анализа на твърденията на страните и доказателствата по делото, съдът прави извод, че по същество спорът в производството се свежда до материалната законосъобразност на акта, във връзка с отказаното право на признаване на данъчен кредит, за доставките, посочени в РА /съответно РД/, поради липса на реалност на доставките, за процесния период и необоснованост на изводите на ревизиращите органи и материалната законосъобразност на РА, по отношение на установените задължения, съгласно преобразувания счетоводен резултат по ЗКПО за 2022г.

Жалбоподателят оспорва материалната законосъобразност на този извод, като посочва, че доставките са реално осъществени, документално обосновани и намира за необосновани изводите на ревизиращите органи, доколкото същия не носи отговорност по отношение на материалната и кадрова обезпеченост на доставчиците си, както и по отношение на наличието на надлежно водена счетоводна отчетност при тях, деклариране пред приходната администрация и съответно-наличието и намирането им на публично деклариращи адреси. Намира, че надлежното счетоводно отразяване, наличието на договори и приемо-предавателни протоколи, при доставчиците и при ревизираното лице, както наличието на фактури за тях, в достатъчна степен обосновават ползването на данъчен кредит.

По делото не се спори относно фактическите констатации, установени в ревизионното производство от ревизиращия орган. Не е предмет на спор и не представянето на доказателства от преките доставчици на ревизираното лице или от техни подизпълнители, във връзка с извода за липса на кадрова и техническа обезпеченост и възможности за реално извършване на договорените услуги, доколкото той е базиран на справки в масивите на НАП, както и установеното-не намиране на част от доставчиците от ВЛ по ССЧЕ.

По делото не се спори, а се установява и от събраните доказателства, че ревизираното лице-жалбоподател, е регистрирано по ЗДДС, води счетоводство, което отговаря на изискванията на ЗСч. Спорните фактури, отговарят на изискванията на чл. 114 от ЗДДС и чл. 7 от ЗСч, като към всяка са приложени съпътстващи договори и приемо-предавателни протоколи. Съгласно чл. 3, ал. 3 от Закона за счетоводството /ЗСч/ предприятията осъществяват текущото счетоводно отчитане на основата на документална обоснованост на стопанските операции. Документална обоснованост на

стопанските операции е налице само когато фактурата като първичен счетоводен документ отразява вярно действително осъществена такава операция.

По отношение на процесните фактури, обективирани в РД, съответно РА, за процесния период от доставчиците: „ПАВЛИНОВ ГРУП“ ЕООД, „Е-КЪМПАНИ 2023“ ЕООД, „КЕЙ ВИ СТРОЙ“ ЕООД, по отношение на доставките във връзка с ДДС и по отношение на доставките от „ММК КОНСУЛТ 2019“ ЕООД и „АТМ КОНСУЛТ 2021“ ЕООД, във връзка с облагането по ЗКПО, не може да се приеме, че са спазени принципите за документална обосновааност, визирани в ЗСч. и ЗДДС. По делото-не са представени доказателства от които по безспорен и категоричен начин, да се установява наличието услугите, които да могат да бъдат конкретно индивидуализирани по вид и предмет, а представените приемо-предеветелни протоколи са общи и дори бланкетни. Както договорите, така и приемо предавателните протоколи-са бланкови, изброяват няколко вида услуги, без да е налице възможност за индивидуализирането им спрямо родовия предмет по договорите. По отношение на доставките от „Павлинов Груп“ ЕООД и на „АТМ Консулт 2021“ ЕООД, жалбоподателят посочва и не е спорно по делото, че фактурираните доставки за СМР, касаят услуга-предоставянето на труд, но не и материали. Същевременно по делото не е установено по безспорен и категоричен начин доставчиците да разполагат с кадровата обезпеченост да извършат съответния вид доставки по СМР. Напротив-лицата по трудов договор, са с различна специализация, а гражданските договори, не са регистрирани, не са налице данни за тяхната действителност, регистрация и съответното заплащане на данъци, липсват данни и доказателства относно квалификацията на лицата предоставили услугата, липсват доказателства и индивидуализация за предоставяната вид услуга по СМР - какъв вид, обем, както и каквито и да е доказателства, че доставчиците са могли да предоставят физически лица- на ревизираното лице, които да обезпечат технически дейностите по предоставянето на услугите. В националното ни законодателство-престирането на труд, е уредено само като трудово правоотношение, съгласно КТ, а престирането на трудов резултат по договор за изработка или поръчка- е уредено в гражданското законодателство-чрез сключването на граждански договор. В процесния случай липсват каквито и да е доказателства по делото, които да индивидуализират, както вида и обема на услугата, така и лицата, които ги предоставят-дали е налице основна или съпровождаща услуга или др.

Макар и представените договори и фактури, да са с предмет, за който може да се приеме, че е относително свързан с основната икономическа дейност на ревизираното лице, както и, че същите са включени в последващи доставки, не са представени доказателства, които да установяват към кой елемент от основната икономическа дейност на ревизираното лице са относими, както и за кои конкретни по вид и обем последващи доставки на ревизираното лице се отнасят.

Въз основа на изложеното, съдът приема, че са правилни и законосъобразни и материално обосновани изводите на ревизиращите органи за липсата на реални доставки, за процесния период по отношение на фактурите, издадени от „ПАВЛИНОВ ГРУП“ ЕООД, „Е-КЪМПАНИ 2023“ ЕООД, „КЕЙ ВИ СТРОЙ“ ЕООД, по отношение на доставките във връзка с ДДС и по отношение на доставките от „ММК КОНСУЛТ 2019“ ЕООД и „АТМ КОНСУЛТ 2021“.

По отношение на доставените услуги- по SEO /search engine optimization/и реклама в интернет, фактурирани от „ММК КОНСУЛТ 2019“ ЕООД и „КЕЙ ВИ СТРОЙ“ ЕООД, съдът намира, че не са представени доказателства, нито в хода на ревизионното производство,

нито при съдебното производство, които по безспорен и категоричен начин да установяват извършването на такива услуги. По отношение на услугите с посочения предмет, независимо от представените приемо-предавателни протоколи, не се установява наличието на резултат от дейността на доставчика, нито създаването на продукт, който да бъде в полза на жалбоподателя. Следва да се посочи, че услугата SEO или общо преведено оптимизация на търсенето, би следвало да има за резултат по-високо класиране в органичните резултати на търсачките по дадени заявки за търсене в интернет. Само по себе си изпълнението на тази услуга, предполага в интернет да съществува сайт на клиента /в случая ревизираното лице/, така че този сайт /неговият уникален адрес/ да излиза на предно място при търсене по определени ключови думи. В процесния случай, не се установява жалбоподателя, нито към процесния период, нито към настоящия момент- да има собствен сайт, който да подлежи на оптимизация, което прави ползване на услугата- SEO или общо преведено оптимизация на търсенето, безпредметна и в тази част- договорите- нищожни поради липса на предмет.

По отношение на рекламата в интернет, по представените договори с такъв предмет, по делото, липсват данни за нейното съдържание, както и за целевите групи, съответно за мястото ѝ на публикуване, с оглед спецификата на предлаганите от жалбоподателя услуги. Прави впечатление, че по договора с „ММК КОНСУЛТ 2019“ ЕООД като задължение на възложителя /жалбоподателя/ е записано именно той да предостави за излъчване в сайтовете на изпълнителя рекламни материали, съответстващи на условията на изпълнителя „в рекламен формат и размер“. Данни за изпълнение на това задължение в случая изобщо не са налице. Няма доказателства, които да установяват какъв рекламен материал, с какво съдържание и по какъв начин жалбоподателят е предоставил на своя доставчик, така че последният да предостави фактурираните услуги. В кои сайтове е публикуван този материал също не става ясно. Нещо повече, представените приемо-предавателни протоколи отново касаят SEO оптимизация, а не излъчване на интернет реклама, съдържанието на приемо-предавателните протоколи е общо, банкетно и не индивидуализира по никакъв начин вида на предоставената услуга. Следва да се изтъкне и това, че доставчикът „ММК КОНСУЛТ 2019“ ЕООД не е включил издадените към жалбоподателя фактури в отчетните си регистри. Всички спорни фактури на „ММК КОНСУЛТ 2019“ ЕООД са издадени през м. 03. 2022г., а според отразеното в тях, би трябвало да документират услуги, извършвани в месечен аспект през м. 10, м. 11 и м. 12.2021 г., както и през м. 01, м. 02 и м. 03.2022 г. Същевременно, тези на „КЕЙ ВИ СТРОЙ“ ЕООД би следвало да удостоверяват изпълнението на услуги от същия вид за периода м. 10-12.2022 г., а са издадени съответно на 04.10.2022 г. и 11.10.2022 г. Няма доказателства по какви причини периодите на издаване на фактурите съществено се различават от тези на изпълнение на услугите и датите на съставените за това приемо-предавателни протоколи. Последните имат напълно формален характер и идентично съдържание, от които не се установява конкретен предмет - вид, параметри и резултат от извършване на услугите. С оглед на това изводът на органите по приходите, че представляват единствено формално оформени документи-фактури, договори, приемо-предавателни протоколи, не обосновават реално извършване на доставка, е правилен и обоснован.

В допълнение към изложеното следва да се посочи и това, че не се установява и принципната възможност доставчиците да изпълнят фактурираните доставки, доколкото липсва информация за наличие на персонал с познания в областта на дигиталния

маркетинг, които да могат да извършат необходимия анализ за извършване на ефективна оптимизация на търсенето.

Следва да се отбележи, че няма данни как е възникнало правоотношението между „АТМ КОНСУЛТ 2021“ ЕООД и жалбоподателя, за което са издадени спорните фактури и съответните приемо-предавателни протоколи. Представеният договор е с предмет „съдействие за прираст от продажби за нуждите на „СПЕЦИАЛИЗИРАНИ ПОДОВИ ПОКРИТИЯ“ ЕООД. Така договореното няма връзка с предоставянето на услуги, по съществуващото си строително-монтажни работи, при което неясно остава как на доставчика е възложена работата на конкретни обекти и как е договорена стойността на фактурираните услуги.

Предметът на настоящия спор не касае фактически констатации по ревизионния акт. Спорът е правен и се отнася до тълкуването и прилагането на Закона за ДДС, съответно ЗКПО, във връзка с изводите на ревизиращите органи за липса на реалност на доставките, поради което е и налице използването на фактури с невярно съдържание, което прави сделките, документално необосновани.

По ЗДДС:

Правото на приспадане на данъчен кредит представлява сложен фактически състав, който поражда правни последици само ако са налице всички негови елементи. Правото на приспадане на данъчен кредит е свързано с извършването на реална доставка по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9 от ЗДДС. Доставката на стока по смисъла на закона е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката, а доставката на услуга е всяко извършване на услуга.

Изводът за липса на реална доставка се базира на установени факти и обстоятелства от обективната действителност и техния анализ чрез прилагане на определени логически правила. Съдът следва да установи дали изводът за липса на реална доставка е основан на правилна преценка на фактите и обстоятелствата, установени в хода на ревизионното производство. При обжалването на РА, не само ревизираното лице има задължение да докаже реалността на доставките, като благоприятен за него факт, свързан с възникване на правото на данъчен кредит, но следва да бъде установено дали изводът на ревизиращите органи за липса на реални доставки е логически и правно обоснован.

Реалното извършване на доставка е положителен факт от обективната действителност, който при осъществяването си оставя следи и за него съществуват преки и косвени доказателства. Всяка доставка на стока или услуга представлява стопанска операция, която има две страни: доставчик и получател. Всяка от страните трябва да притежава счетоводни и търговски регистри за осъществени сделки, както и писмени доказателства, удостоверяващи осъществяването на доставките. Липсата на такива доказателства може да обоснове извод за липса на реално извършени доставки по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС.

За да ползва данъчен кредит, жалбоподателят следва да докаже материалноправните предпоставки за възникване и упражняване правото на приспадане. Този извод следва от тълкуването на разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК, според което задълженото лице следва да докаже благоприятните за него факти. В този смисъл е и съдебната практика на ВАС и СЕС. Правото на данъчен кредит е субективно притежателно право с насрещен субект приходната администрация, поради което според чл. 154 от ГПК, приложим на основание § 2 от ДР на ДОПК, във връзка с чл. 144 от АПК, доказателствената тежест за

установяването му е за жалбоподателя. В съдебното производство жалбоподателят не доказва наличието на материалноправните предпоставки за упражняването на правото на данъчен кредит, за процесните фактури и доставчици. От събраните писмени доказателства от приходната администрация, приложени в съдебното производство, се установява, че същият не разполага с други преки или косвени доказателства, установяващи реалността на доставките, освен фактури и идентични договори, както и приемо-предавателни протоколи, които не позволяват индивидуализация на конкретна доставка, както и индивидуализация на родово определени стоки и услуги. Наличието само на рамкови договори, протоколи и фактури, не е достатъчно за доказване реалността на доставките. Макар и да приемем, че ревизираното лице, не носи отговорност за поведението на своите доставчици, възможностите им за кадрова и техническа обезпеченост или техни задължения към приходната администрация, всеки получател по доставка, има задължението да прояви минимална добросъвестност, като изисква и съхранява при себе си съпровождащи доставките документи и връзката им с последващи доставки, с цел удостоверяване и доказване на правата си пред приходната администрация. Събраните в хода на ревизионното производство доказателства и техният обективен анализ, обосновават извод за правилност на изводите на ревизиращите органи за липса на реално изпълнение на доставките по процесните фактури.

В решението си по делото „Б.“ от 06.12.2012 г. по дело С-285/2011 СЕС е дал задължително тълкуване на разпоредбите на Директива № 112/2006 г. относно общата система на ДДС, свързано с преценката на това дали извода на приходната администрация за липса на реалност на доставката е пряко свързан с отказа на данъчен кредит по ДДС. В него е посочено, че от константната съдебна практика на СЕС се установява, че правото на данъчнозадължените лица да приспадат от ДДС, на които са лица-платци, дължимия или платения ДДС за закупени от тях стоки и за получени от тях услуги, представлява основен принцип на въведената от законодателството на ЕС обща система на ДДС.

Въпросът дали дължимият ДДС за предходни или последващи продажби на определени стоки е бил внесен или не в държавния бюджет, е без значение за правото на данъчнозадълженото лице да приспадне платения по получени доставки ДДС. Всъщност ДДС се прилага спрямо всяка сделка в процеса на производство и разпространение, като се приспада ДДС, начислен пряко върху различните елементи от цената (вж. Решение от 12 януари 2006 г. по дело Optigen и др., С-354/03, С-355/03 и С-484/03, R., стр. I-483, точка 54, Решение по дело K. и Recolta Recycling, посочено по-горе, точка 49 и Решение по дело M. и D., посочено по-горе, точка 40). Освен това от текста на член 168, буква а) от Директива 2006/112 следва, че за да се ползва от правото на приспадане, е необходимо, от една страна, заинтересуваният да бъде данъчнозадължено лице по смисъла на тази директива и от друга страна, стоките или услугите, на които се основава това право, да се използват впоследствие от данъчнозадълженото лице за целите на собствените му облагаеми сделки, а нагоре по веригата тези стоки или услуги трябва да бъдат доставяни от друго данъчнозадължено лице (вж. Решение по дело C. Property, посочено по-горе, точка 52 и Решение от 6 септември 2012 г. по дело Tyth, С-324/11, точка 26). Посочено е също така, че борбата срещу данъчните измами, избягването на данъци и евентуалните злоупотреби е цел, призната и насърчавана от Директива 2006/112.

В тази насока и диспозитива на решението по същото дело сочи, че членове 2, 9, 14, 62, 63, 167, 168 и 178 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че при обстоятелства като разглежданите в главното производство не допускат на данъчнозадължено лице да бъде отказано правото да приспадне данъка върху добавената стойност за доставката на стоки, поради това че поради измами или нередности, извършени нагоре или надолу по веригата спрямо тази доставка, се счита, че последната не е била реално осъществена, без въз основа на обективни данни да е доказано, че това данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че посочената от него сделка, на която то основава правото на приспадане, е част от измама с данък върху добавената стойност, извършена нагоре или надолу по веригата от доставки, което следва да провери запитващата юрисдикция. Това решение на СЕС, както и Решение от 21 юни 2012 г. по дело М. и D., C-80/11 и C-142/11 следва да се съобразят с някои други основополагащи принципи на правото на приспадане на данъчен кредит. Идентично е и произнасянето на СЕС с Определение от 03,07,2013год по дело C-572/11 Мениджърски бизнес решения срещу ДДОДОП: Член 168, буква а) и член 203 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, както и принципите на данъчен неутралитет и на защита на оправданите правни очаквания трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат на получателя по фактура да се откаже право на приспадане на посочения в тази фактура данък върху добавената стойност, когато доставките, за които се отнася последната, не са били действително осъществени, дори ако рискът от данъчни загуби е отстранен, с мотива че издателят на фактурата е платил посочения в нея данък върху добавената стойност.

Според съда, за целите на ЗДДС данъчно събитие е не правоотношението /сделката/ или задължението, а изпълнението на задължението за прехвърляне на правото на собственост или извършването на услугата /вж. чл. 6, ал. 1; чл. 9, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от ЗДДС/. Данъчното законодателство обвързва облагането с ДДС не със съгласието на страните за възникване на облигацията и поемането на задължението, или с документалното и обективиране в договори и приемо-предавателни протоколи, а с изпълнението като резултат. Без да е прехвърлено правото на собственост и извършена услугата данъчно събитие не съществува /естествено в основната хипотеза на облагаема доставка по чл. 2, т. 1-4 от ЗДДС/. Установяването на пораждащият задължението за доставката юридически факт е индиция за реалността на имущественото разместване при изпълнението. Субект на изпълнението /пряко или чрез други лица/ следва да бъде доставчикът.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя не са ангажирани доказателства, опровергаващи изводите на ревизиращите органи за липса на реалност на процесните доставки. Не са представени други доказателства, различни от събраните в хода на ревизионното производство, които да установят чрез пълно и главно доказване реалност на процесните доставки, поради което и въз основа на изложените по-горе мотиви, съдът приема, че законосъобразно е отказано правото на признаване на данъчен кредит по процесните фактури, за процесните доставчици и периоди.

Следва да се отбележи, че съгласно чл. 25, ал. 1 от ЗДДС, данъчно събитие по смисъла на този закон е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по този закон лица. Според чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, данъчното събитие

възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. След като липсват доказателства за реално прехвърляне на собственост върху индивидуално определени по вид, обем и характер вещи или за извършване на конкретни услуги, индивидуализирани по вид, характер обем, то не е налице данъчно събитие. Съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, на датата на възникване на данъчното събитие по ал. 2, 3 и 4 данъкът по този закон става изискуем за облагаемите доставки и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли. В случая, не е налице данъчно събитие, поради което и фактурите и договорите, не се основават на реална доставка, не са документално обосновани и поради наличието на достатъчно доказателства за знание в жалбоподателя за участие в изкуствена правна конструкция, която по своя характер представлява по смисъла на ЗДДС данъчна измама, няма изискуем данък, нито задължение за неговото начисляване, следователно и няма как да бъде ползвано право на приспадане на данъчен кредит.

Съдът намира, че при така установените факти ответникът е достигнал до правилни изводи за липса на реално получени доставки по фактурите, издадени от доставчиците на жалбоподателя, за процесния период. В хода на съдебното производство, се установи, че органите по приходите правилно приемат, че не е налице реална доставка по смисъла на чл. 6/9 ЗДДС и съответно е налице обстоятелство по чл. 70, ал. 5 ЗДДС, т.е че данъка по процесните доставки на услуги е начислен неправомерно.

По ЗКПО:

Предвид изложените мотиви за липса на реално изпълнени доставки по процесните фактури, основателно органите по приходите са приели, че отчетените разходи са документално необосновани и в тази връзка законосъобразно са извършили преобразуване на декларираните от жалбоподателя финансови резултати по реда на ЗКПО за данъчен период 2022г. По отношение разходите, документирани с процесните фактури, от фактическа страна е установено, че счетоводно са отразени в текущия отчетен период, което е довело до намаляване на счетоводния финансов резултат. В разпоредбата на чл. 10 от ЗКПО законодателят е дефинирал съдържанието на понятието документална обоснованост за целите на ЗКПО. Съгласно текста на посочената разпоредба, за да бъде признат като документално обоснован един счетоводно отчетен разход, материалният данъчен закон изисква за целите на данъчното облагане да са налице две кумулативно изпълнени изисквания. Първо - да е налице първичен счетоводен документ, отговарящ на изискванията на приложимия счетоводен закон. Едновременно с това, като второ условие законът изисква този документ да отразява вярно стопанската операция. В конкретния случай, спорните разходи не отговарят на изискванията на ал. 1 от чл. 10 на ЗКПО и не могат да бъдат третирани като документално обосновани, тъй като в хода на ревизията е доказано, че издадените фактури документират стопански операции, за които не може да се приеме, че са реално извършени между посочените във фактурите контрагенти. Поради горното, за целите на ЗКПО спорните разходи следва да се третират като документално необосновани по смисъла на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО и на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО не следва да се признаят за данъчни цели.

В тази връзка относими се явяват и разпоредбите на чл. 16 от ЗКПО, третиращи случаите на отклонение от данъчно облагане. По силата на чл. 16, ал. 1 от ЗКПО, когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се

определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. Съгласно чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО, за отклонение от данъчно облагане се счита и заплащането на възнаграждения и обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени. Настоящият случай попада в хипотезите на чл. 16, ал. 1, и ал. 2 т. 4 от ЗКПО, поради което и съдът прави извод, че ревизиращите органи правилно са установили допълнителни задължения по ЗКПО, в тази част РА, е законосъобразен.

В обобщение, съдът прави извод, че оспореният Ревизионен акт /РА/ №Р-2222112400084-091-001 от 07.10.2024г., издаден от М. Й. С. – орган, възложил ревизията, и Н. Л. М. – ръководител на ревизията, потвърден изцяло с Решение № 1628 от 1712.2024г. на Директор Дирекция „ОДОП“- НАП, с който на дружеството, са установени допълнителни задължения по Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 14 030,86 лв. и лихви за забава в размер на 3 323,91лв. за данъчни периоди от м.07.2022г. до м.08.2023г., както и за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за 2022г. в размер на 6 893,92 лв. и лихви за забава в размер на 1 201,30лв., е законосъобразен, поради което и жалбата като недоказана и неоснователна, следва да се остави без уважение.

С оглед изхода на спора и направено искане от ответната страна, за присъждане на съдебно-деловодни разноски, на същата ответника следва да заплати юрисконсултско възнаграждение, съобразно материалния интерес по делото, в размер на 2 686 лв., в съответствие с чл.8, вр. чл.7, ал.2, т.4 от Наредба 1/09.07.2004 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в актуалната и редакция, които следва да се заплатят от жалбоподателя.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 63-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ Жалбата на „СПЕЦИАЛИЗИРАНИ ПОДОВИ ПОКРИТИЯ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] представлявано от Управителя Е. М. Н., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-2222112400084-091-001 от 07.10.2024г., издаден от М. Й. С. – орган, възложил ревизията, и Н. Л. М. – ръководител на ревизията, потвърден изцяло с Решение № 1628 от 1712.2024г. на Директор Дирекция „ОДОП“, НАП, с който са установени допълнителни задължения по Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 14 030,86 лв. и лихви за забава в размер на 3 323,91лв. за данъчни периоди от м.07.2022г. до м.08.2023г., както и за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за 2022 г. в размер на 6 893,92 лв. и лихви за забава в размер на 1 201,30лв., *като неоснователна.*

ОСЪЖДА „СПЕЦИАЛИЗИРАНИ ПОДОВИ ПОКРИТИЯ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] представлявано от Управителя Е. М. Н., да *заплати* в полза на Национална агенция за приходи сумата от 2686 лв. (две хиляди шестотин осемдесет и шест лева), *представляваща юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство по делото.*

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните.

СЪДИЯ: